

Приклади привітань в країнах які користуються популярністю у наших туристів:

- Таїланд: уклін і складені долоні

У цій країні для того, щоб привітатися, складають долоні разом, як під час молитви. Їх прикладають до голови або грудей. Далі потрібно зробити легкий уклін.

- Індія: вітання долонями

Багато індуси притискають долоні один до одного в положенні пальцями вгору. Їх кінчики повинні знаходитися на рівні брів. Обійми допустимі тільки після довгої розлуки. Чоловіки обіймаються і поплескують один одного по спині. Жінки тримають один одного за передпліччя, прикладаються лівої і правої щоками, а в країнах близького сходу за незнання правил поведінки можуть притягти до кримінальної відповідальності, наприклад, в ОАЕ тому що б студенти нашого ВУЗу не мали проблем і були справжніми спеціалістами вони повинні бути про інформовані про культуру держави, щоб у майбутньому вони змогли реалізувати і виконувати свої обов'язки на високому рівні [2].

Туризм поєднує в собі можливість пізнання, одержання нових знань, навчання разом з відпочинком, оздоровленням, спілкуванням.

Отже, туризм є вагомою крос-культурною сферою людської діяльності, яка створює платформу для міжнародного бізнесу та безперешкодного пізнання світу в умовах глобалізації. І дуже важливим є вивчення та дотримання правил спілкування та крос-комунікацій під час відвідування різноманітних країн.

Список літератури:

1. Алдошина М. В. Крос-культурні комунікації в галузі туризму в умовах глобалізації / М. В. Алдошина, Г. М. Брусільцева // Бізнес-інформ № 3. – 2014 : Режим доступу: www.business-inform.net

2. 10 правил привітання у різних країнах світу – Назва з екрану : Режим доступу: <https://changeua.com/10-pravil-privitannya-u-riznih-krayinah-svitu/>

УДК 379.8

Оболенцева Л. В.,

д-р екон. наук, доцент,

завідувач кафедри туризму і готельного господарства;

Росоха Т. В.,

магістрантка центру заочного навчання,

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

СТІЙКИЙ ТУРИЗМ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

На сьогодні туризм в Україні залучає близько 10% мешканців та забезпечує функціонування багатьох галузей економіки. Туристична індустрія

відноситься до напрямків, які покращують економічні та соціальні показники країни.

Туристичне природокористування вважається процесом розумного застосування рекреаційно-туристичних ресурсів для туристичних запитів суспільства.

Даний процес виконує наступні основні функції:

соціальну – задоволення потреб в рекреації та туризмі;

фінансову – застосування робочої сили, поширення сфери її використання, прискорене становлення туристичної інфраструктури на територіях посиленого туристичного природокористування;

природоохоронну – запобігання деградації природно-територіальних комплексів внаслідок туристичної роботи.

Основними причинами, які забезпечують високу ефективність туристичного природокористування, вважається регулювання потужності туристичного потоку по відношенню до рекреаційно-туристичного потенціалу територій; розподіл туристичного потоку на протязі певного проміжку часу: року, сезону, місяця, дня й ночі.

Серед вагомих чинників мобілізації рекреаційно-туристичного потенціалу України варто також вважати врахування характеру впливу різноманітних видів туризму на навколишнє середовище, обов'язкове визначення туристичної ємкості та туристичного навантаження на певну місцевість.

Глобалізація та збільшення доходів населення створюють сприятливі умови для швидкого росту сектору туризму. В галузі стійкого розвитку на період до 2030 р. велику увагу звертають на розвиток туризму, який сприяє реалізації всіх трьох складових стійкого розвитку.

В цілому рекомендації щодо розвитку стійкого туризму та практику управління стійким розвитком можна застосувати до усіх форм туризму в усіх типах туристичних дестинацій, включаючи різноманітні сегменти туризму. Принципи стійкості відносяться до екологічних, економічних та соціокультурних аспектів розвитку туризму. З метою забезпечення досягнення довгострокової стійкості необхідно встановити баланс між цими трьома вимірами. Саме тому, стійкий туризм мусить [1]:

забезпечувати оптимальне використання природних ресурсів, які вважаються основним елементом розвитку туризму, підтримуючи суттєві екологічні процеси і допомагаючи зберегти природні ресурси та біорізноманіття;

шанувати соціокультурні особливості приймаючих спільнот, зберігати їхню культурну спадщину і традиційні цінності та сприяти міжкультурному розумінню і терпимості;

гарантувати життєдіяльні, довгострокові економічні операції, надаючи і справедливо розподіляючи соціально-економічні вигоди для всіх учасників – постійну занятість і можливість отримання доходу, соціальне забезпечення в приймаючих спільнотах, сприяючи тим самим зниженню рівня бідності.

Розвиток стійкого туризму вимагає як інформованої участі всіх відповідних зацікавлених сторін, так і сильного політичного керівництва для розширеного кола учасників та досягнення згоди.

Забезпечення стійкого розвитку туризму є безперервним процесом і потребує постійного контролю над його впливами для прийняття профілактичних і коригувальних заходів кожного разу, коли це необхідно.

У сфері туризму фахівцями Всесвітньої туристичної організації визначено три основних принципи сталого розвитку:

екологічна стійкість, яка гарантує сумісність з розвитку туризму підтриманням базових екологічних процесів, біологічної різноманітності та біологічних ресурсів;

соціально-культурна стійкість, яка забезпечує розвиток, сумісний з культурою, самобутністю та життєвими цінностями місцевого населення;

економічна стійкість, яка сприяє економічній ефективності розвитку туризму і положення, при якому обраний спосіб управління ресурсами забезпечує можливість їх використання майбутніми поколіннями.

Стійкий туризм повинен також підтримувати високий рівень задоволеності туристів та гарантувати придбання ними значного досвіду, підвищуючи розуміння проблем стійкості та просуваючи принципи стійкого туризму.

Список літератури:

1. Ткаченко Т. І. Сталий розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу / Т. І. Ткаченко. – Київ : КНТЕУ, 2009. – 463 с.

УДК 379.8

Прокопенко В. С.,

студент кафедри туристичного бізнесу та країнознавства,
науковий керівник: Алексєєва Т. І., канд. екон. наук, доцент,
доцент кафедри туристичного бізнесу та країнознавства,
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

УЧАСТЬ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В СФЕРІ ТУРИЗМУ

На сучасному етапі інтеграції розвиток туристично-рекреаційної галузі є одним із найбільш динамічних процесів, що зумовлено глобалізацією, підвищенням стандартів життя в економічно розвинених країнах, масштабними інвестиціями в привабливі туристичні регіони, підвищенням мобільності населення.

В Україні туристична галузь перебуває на стадії становлення, проте її функціонування справляє значний вплив на економіку і є досить перспективним. Наша держава має цілком реальні можливості й умови для нарощення та активізації туристичного потенціалу, зокрема, завдяки наявності